

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Râșcani (jud. L. Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, Iu. Cotruță, L. Popova)

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Diacioc Valeriu, prin intermediul avocatului Fencovschi Eugeniu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diacioc Valeriu împotriva Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Diacioc Valeriu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 23 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2016, Diacioc Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că pentru clarificarea aspectelor de posibilă încălcare a regimului juridic al incompatibilității funcțiilor deținute, Comisia Națională de Integritate a Republicii Moldova la 18 februarie 2016 a aprobat procesul-verbal nr. 04/51, prin care a fost inițiată procedura din oficiu în privința sa.

Afirmă că despre acest fapt a fost informat prin scrisoarea Comisiei nr. 04/385 la 19 februarie 2016. Iar la unele ședințe ale Comisiei a participat peresonal, unde a depus explicații scrise și verbale la subiectul propus controlului, însă acestea nu au fost luate în considerație la adoptarea deciziei.

Explică că la data de 26 mai 2016, Comisia prin actul nr.04/205 a dispus constatarea încălcării regimului juridic al incompatibilităților funcțiilor publice

deținute de către Diacioc Valeriu, șef al Inspectoratului Fiscal de Stat Edineț. Potrivit actului încălcarea regimului juridic al incompatibilităților a fost depistată în cadrul verificării prealabile a declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014, în care s-a indicat că reclamantul a obținut indemnizații de la Consiliul raional Edineț pentru exercitarea mandatului de ales local.

Afirmă că inițierea procedurii de control din oficiu nr. 04/51 din 18 februarie 2016 a fost efectuată cu încălcarea dispozițiilor art. 11 al Legii nr. 1264 din 19 iulie 2002 și cu omiterea termenului de prescripție. Comisia Națională de Integritate la examinarea cazului nu a ținut cont de prevederile Legii administrației publice locale, luând la baza constatării eventualei încălcări a regimului juridic al incompatibilităților Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Susține că, la caz nu este remunerat funcționarul public, dar se restituie cheltuielile suportate de consilierul Consiliului raional Edineț, suma indemnizației fiind inclusă în declarația cu privire la venituri și proprietate în rubrica 9- Venit obținut din alte surse legale, indemnizații etc.

Menționează că, la emiterea deciziei, Comisia la pct. 3 s-a bazat pe dispozițiile alin.(6) art. 25 al Legii nr. 158, potrivit căruia, calitatea de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit. Însă, cheltuielile suportate de consilierul Consiliului raional Edineț- Diacioc Valeriu nu pot fi considerate ca remunerarea funcționarului public prevăzute de art. 39-41 al Legii nr. 158.

Cere reclamantul anularea actului de constatare nr. 04/205 din 26 mai 2016 emis de Comisia Națională de Integritate.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 23 ianuarie 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Diacioc Valeriu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Diacioc Valeriu și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 23 ianuarie 2017.

La data de 06 septembrie 2017, Diacioc Valeriu, prin intermediul avocatului Fencovschi Eugeniu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că instanța de apel a menționat că actul administrativ contestat este legal, iar Diacioc Valeriu s-a aflat în stare de incompatibilitate, în perioada respectivă.

Consideră că atât instanța de fond cât și instanța de apel au interpretat eronat legea, concluziile actelor judecătorești fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei, astfel actele judecătorești sunt ilegale din următoarele considerente.

Invocă prevederile art. 239 Cod de Procedură Civilă, potrivit căruia hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Menționează că în speță, reclamantul a făcut trimitere, în special, că acțiunea înaintată împotriva sa este prescrisă extinctiv. Acest argument a fost reiterat în formă scrisă în cadrul primei instanțe, clar și accesibil.

Reiterează că acțiunea sa este bazată pe trei argumente clare și precise, justificată prin dovezi și anume: neretroactivitatea legii noi, în care s-a menționat că pârâtul prin actul administrativ contestat aplică prevederile art. 25 a Legii privind funcția publică și statutul funcționarului public- retroactiv; interpretarea eronată a noțiunii de „remunerare”, argument economic, prin care a exemplificat cu trimitere la Codul Fiscal și la clasificția bugetară, că îndemnizația primită de reclamant nu este o remunerare. Indemnizația alesului local este un venit, dar nu o remunerare; existența stării de compatibilitate, în cadrul căruia a afirmat făcând trimitere la Legea nr. 263 din 16 noiembrie 2012, idee împărtășită de Comisia Electorală Centrală și Parlamentul Republicii Moldova, că Diacioc Valeriu nu s-a aflat în stare de incompatibilitate.

Afirmă ca instanțele ierarhic inferioare nu au furnizat o motivare argumentului privind neretroactivitatea legii noi. Prin urmare, folosirea de către partea pârâtă a unei norme legale neexistente în actul administrativ (în 2010 redacția art. 25 a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nu coincide cu cea actuală), atrage casarea actului administrativ contestat. Lipsa unor motive în hotărârile judecătorești în privința argumentului expus al reclamantului reprezintă pe de altă parte, încălcarea dreptului de a ataca actul judecătoresc.

Susține că în cererea de apel a invocat expres carența comisă de instanța de fond, însă instanța de apel a neglijat obligația de a furniza o motivare argumentelor reiterate.

Relevă că este eronată concluzia primei instanțe precum că litigiului dedus judecății nu sunt aplicabile prevederile Legii privind statutul alesului local și ale Legii privind funcția publică și statutul funcționarului public. Or, anume sub imperiul acestor acte normative s-a creat raportul juridic litigant. Fiind constatată aplicarea defectuoasă a prevederilor art. 7 a Legii statutului alesului local, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 263 din 16 noiembrie 2012, în care a tălmăcit aplicarea normei legale menționate supra.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 12 iunie 2017 (f.d.115), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc

careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 06 septembrie 2017, se consideră depus în termen.

La 30 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 10 noiembrie 2017, Autoritatea Națională de Integritate a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs cu menținerea hotărârilor instanțelor de judecată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Diacioc Valeriu, prin intermediul avocatului Fencovschi Eugeniu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Diacioc Valeriu, prin intermediul avocatului Fencovschi Eugeniu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Diacioc Valeriu, prin intermediul avocatului Fencovschi Eugeniu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu